

Tractament de la palatal del sufix *-ejar* en *festejar* (ALDC, III, 449. *Festejar*)

Festejar és un verb format a partir de *festa* amb addició del sufix *-ejar* (< llat. -IDIARE), de caràcter reiteratiu; *festa* deriva del llat. *FESTA*, neutre plural substantivat de l'adj. *FESTUS* 'de festa', que és resultat de l'el·lipsi del sintagma *FESTA DIES* 'dia de festa'. El verb tenia inicialment el sentit de 'celebrar una festivitat religiosa' (s. X), ampliat a 'celebrar amb festes' i 'tenir relacions amoroses'.

El sufix *-IDIARE* va donar un primer resultat *-e[j]ar* amb una [j] tendent a l'africació, que, d'un costat, va donar *-eiar* (*festeiar*) en parlars ribagorçans i pallaresos, amb eventual reducció a *-ear* (*festeiar*), i, de l'altre, *-etjar* (*festetjar*; ensordit en *-etxar* [*festetxar*] en l'àrea de l'apitxat), amb un més ampli contacte palatal, a *-ejar* (*festejar*), per un procés de desafricació, i a *-eijar* per segregació de iod (*festeijar*). Pel que fa a les Balears, a partir de les grafies dels documents, sembla deduïble que la variant *-etjar* és posterior a *-ejar* i potser s'hauria format a partir de l'africada final de *festeig*.

Com a sinònims, a més del castellanisme *corte[χ]ar* (← it. *corteggiare*) de poblacions frontereres, que coneixia

un congènere genuí en cat. medieval, *cortejar*, s'han registrat diversos mots o locucions com *tenir relacions* 16, 41, 53; *fer l'amor* 20 (no en el sentit de 'tenir relacions sexuals', que és modern); *arreglar-se* 160; *començar les relacions* 29; *ser nòvios* 152, 167; especialment referents a la fase prèvia del festeig: *fer solcs* 70 o *fer gambes* 70, 71 (la primera, metafòricament, per la insistència del festejador, i la segona, també metafòricament, com si el galanteig fos un esquer per a guanyar la voluntat de la noia); *acompanyar* 72, 75, 76, 79; *fer cap de cantó* 72 (pel lloc on conversen els enamorats abans que ell entri a casa d'ella); *anar radere* 160; *revolejar* 111 (des de 'volar insistentment'); *gorrumejar* 148 (a partir de 'marrucar', com fa el colom per a atreure la seva parella); *xarrar* 149, 163, 172, *xarrucar* 169, mots expressius, o *ragonar* 162 (< *raonar* amb -g- antihiàtica), aquests tres darrers a partir de 'parlar molt', que és el que fan els festejadors.

Festejar és l'única forma normativa.

